

Święte Triduum Paschalne

Triduum Paschalne jest fundamentem wszystkich obchodów liturgicznych, gdyż odbywa się na pamiątkę Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

Kiedyś w IV wieku ta najważniejsza uroczystość była obchodzona przez trzy tygodnie. Natomiast w naszych czasach Święte Triduum rozpoczyna się Mszą Świętą Wieczerzy Pańskiej – Wielki Czwartek, w Wigilii Paschalnej osiąga swój szczyt, a kończy się drugimi Nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego.

Dlaczego data Wielkanocy zmienia się co roku? Otóż w 325 roku biskupi zgromadzeni na soborze w Nicei postanowili, że *Wielkanoc odprawiać się będzie co roku w niedzielę po pierwszej pełni wiosennej księżyca*. Wahania czasowe wynoszą pięć tygodni – od 22 marca do 25 kwietnia. Wszystkie dalsze uroczystości, takie jak: Wniebowstąpienie Pańskie, Zesłanie Ducha Świętego, Trójcy Świętej, Boże Ciało i Najświętszego Serca Jezusowego uzależnione są od daty Wielkanocy.

Ważną rzeczą jest to, że z poszczególnymi dniami Triduum Paschalnego łączone są sakramenty święte: Wielki Czwartek – Sakrament Kapłaństwa i Sakrament Eucharystii. W Wigilię Paschalną (Wielka Sobota) udziela się Chrztu św. i Sakramentu Bierzmowania.

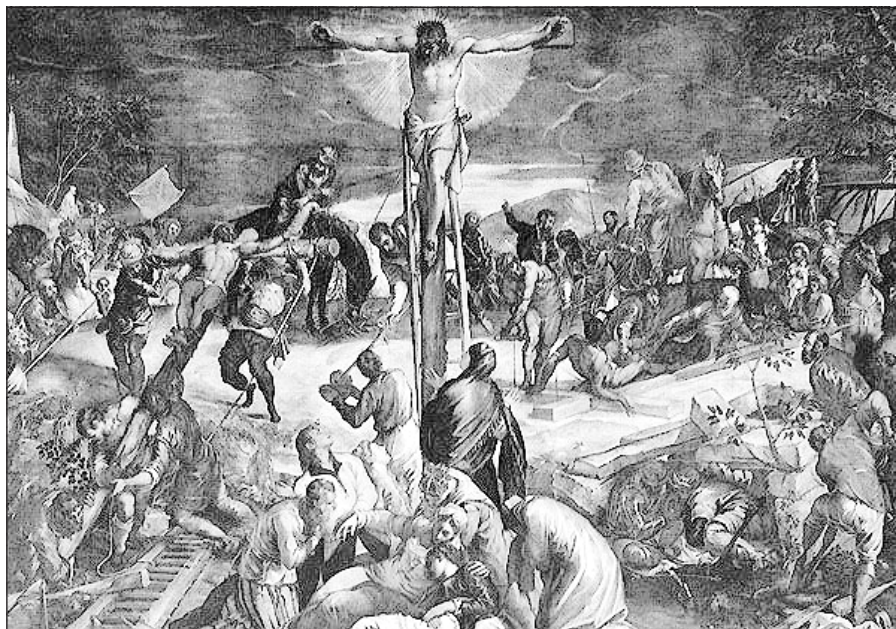
Wielki Czwartek

Nie zawsze Wielki Czwartek był zaliczany do Triduum, ale zawsze był dniem jedności, ponieważ w tym dniu jednano pokutników z Kościołem i z Bogiem, po odbyciu pokuty poświęcano oleje, używane przy udzielaniu sakramentów, jednoczących chrześcijan z Chrystusem, koncelebrovano Mszę Wieczerzy Pańskiej, co ukazywało jedność kapłaństwa, jedność Ofiary Chrystusa i jedność Ludu Bożego przy Stole Pańskim.

Obecnie w kościołach katedralnych odprawia się przed południem w Wielki Czwartek Mszę Krzyżma. Tego dnia wracamy jakby do Wieczernika, gdzie Chrystus Pan podczas Ostatniej Wieczerzy ustanowił Eucharystyczną Ofiarę Ciała i Krwi Swojej oraz Sakrament Kapłaństwa. Tam również swoim przykładem obmywając uczniom nogi, zobowiązał ich do świadczenia miłości bliźniego. W Wielki Czwartek na zakończenie liturgii odbywa się procesja do ciemnicy. Zanoszenie Najświę-

adoracja Krzyża, wspólna Komunia święta, procesja do Grobu Pańskiego.

W latach od 1622 do 1955 istniał zakaz udzielania Komunii świętej w tym dniu. Zakaz ten uchylił papież Pius XII. Na koniec liturgii wielkopiątkowej procesjonalnie znosi się Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego i wystawia do adoracji. Boży Grób jest starym zwyczajem, kiedyś znanym w całym Kościele, a obecnie pielegnowanym jeszcze w Polsce. Zwyczaj ten wywodzi się z Jerozolimy, gdzie gromadzono się

szego Sakramentu do ciemnicy jest bardzo starym zwyczajem, sięgającym czasów, kiedy nie było jeszcze tabernakulum i po Mszy św. zanoszono Najświętszy Sakrament do zakrystii. W Wielki Czwartek zwyczaj ten oznacza zamknięcie Pana Jezusa w więzieniu. W tym dniu obnaża się ołtarz.

Wielki Piątek

Ów dzień jest pamiątką Męki i Śmierci Pana Jezusa. To jedyny dzień w roku, kiedy nie odprawia się Mszy świętej. Nabożeństwo wielkopiątkowe odprawia się w godzinach popołudniowych. Ma ono następującą budowę: liturgia Słowa Bożego, kończąca się modlitwą powszechną, uroczysta

w miejscach Męki Chrystusa, aby Mu towarzyszyć w duchu od Wieczernika i Góry Oliwnej, aż do miejsca Jego pogrzebu, które było także miejscem Jego zmartwychwstania.

Wielka Sobota

Ten dzień jest dniem ciszy żałobnej. Kościół trwa przy Grobie Pańskim, rozważając Mękę i Śmierć Jezusa. Poświęcenie pokarmów wielkanocnych, jakiego dokonujemy, należy poprzedzić wspólną adoracją przy Bożym Grobie.

Późnym wieczorem rozpoczyna się Wigilia Paschalna, która jest nawiązaniem do nocy Zmartwychwstania Chrystusa.

KRYSTIAN GŁOŚNICKI